Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

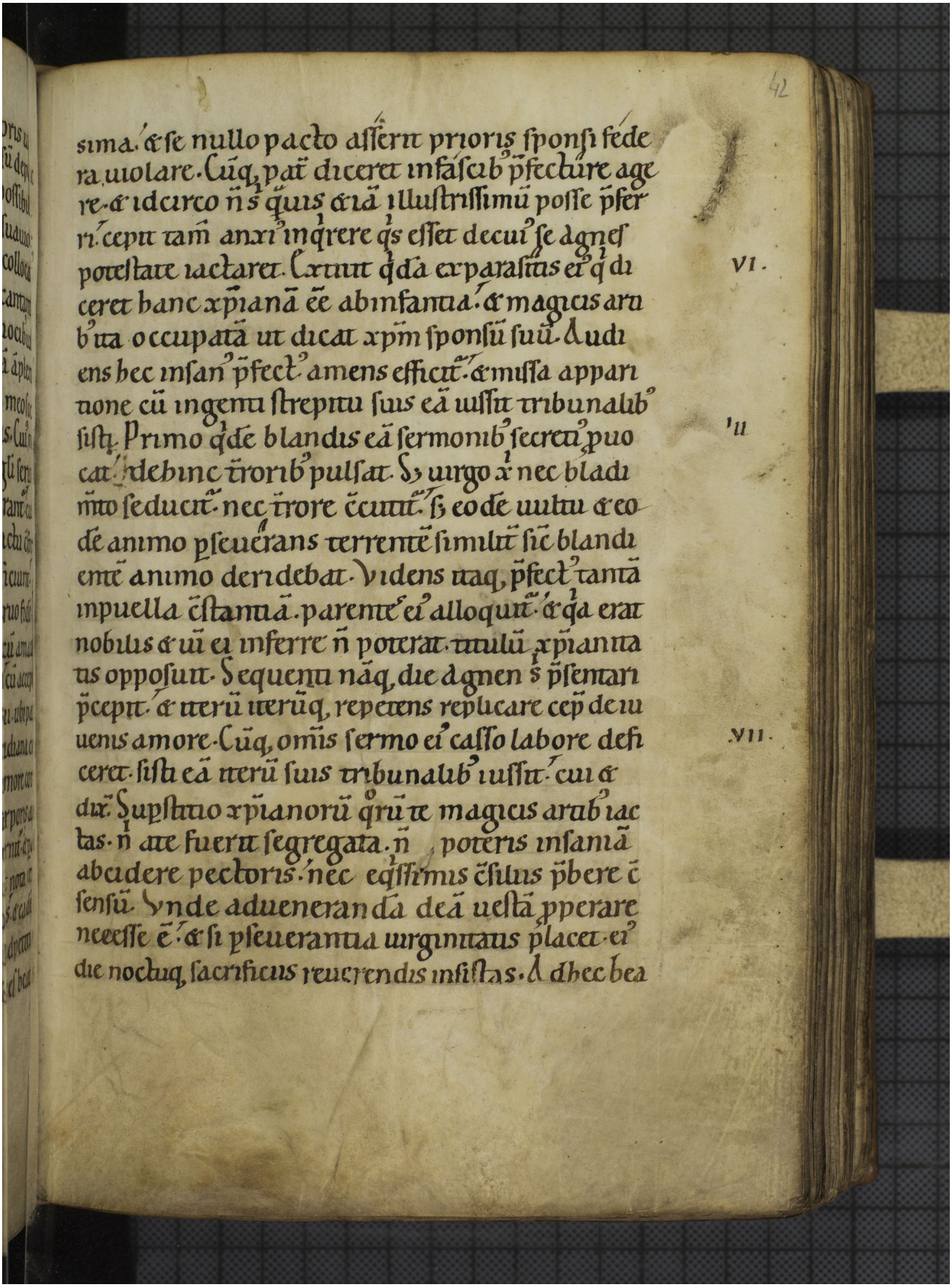

42

sima. ⁊ se nullo pacto asserit prioris sponsi fede
ra uiolare. Cuq, pat̃ diceret infasciub̃ pfecture age
re. ⁊ idcirco ñ s q̃uis ⁊ia illustrissimũ posse pfer
ri. cepit tam̃ anxi inq̃rere q̃s esset decui se agnes
potestate iactaret. Cxtunc q̃da exparasitus ei q̃ di VI.
ceret hanc xp̃ianã ee abinfantia. ⁊ magicis arti
b̃ita occupatã ut dicat xp̃m sponsũ suũ. Audi
ens hec insan pfect amens efficit. ⁊ missa appari
tione cũ ingenti strepitu suis eã iussit tribunalib̃ VII
sisti. Primo q̃de blandis eã sermonib̃ secreti puo
cat. deinc tronib̃ pulsat. Sz uirgo x nec bladi
mto seducit. nec trore ccutit. sz eo de uultu ⁊ eo
de animo pseuerans terrente similit sic blandi
ente animo deridebat. Videns itaq, pfect tanta
impuella cstantia. parente ei alloquit. ⁊ qa erat
nobilis ⁊ ui ei inferre ñ poterat. titulũ xpianita
tis opposuit. Sequenti nãq, die agnen s psentari
pcepit. ⁊ iterũ iterũq, repetens replicare cep̃ de iu
uenis amore. Cũq, omis sermo ei casso labore defi XVII.
ceret. sisti eã iterũ suis tribunalib̃ iussit. cui ⁊
dix̃. Supstitio xp̃ianorũ q̃rũ te magicis arib̃ iac
tas. ñ ate fuerit segregata. ñ poteris insaniã
abcidere pectoris. nec eqssimis cilius pbere c
sensũ. Vnde adueneranda deã uesta pperare
necesse e. ⁊ si pseuerantia uirginitatis placet. ei
die noctiq, sacrificis reuerendis insistas. Ad hec bea